gas seisis suure riuli pääl peremehe suur wiina pudel, kust homiku terwise joomiseks klaasisi täidetud oli ja siis täis walatud ja wana koha pääle tagasi pandud. Nurgas maas oli pääle selle weel wee pang, mis ligi poolest saadik wet täis oli. Hansu nõu oli peetud ja ootas üksnes weel parajat aega, mill seda korda saata wõis. Seks pidi tal pea õnnelik juhtumine appi tulema.

Üks rätsep, kelle nimi Giidekoi oli, oli ka pulma palutud. Mehike oli aga kange märjukese armastaja ja et märjukest pulmas ilma hinnata saada oli, siis imes ta ennast nenda täis, et ta enam maast ega taewast ei teadnud. Kui Hans korra õue läks, leidis ta toa otsas rätsepa pikali maas olewat. Rätsep Riidekoid nähes tulgatas Hansul korraga hää nõu meelde. Ta teadis et peremehel kits oli, kes kõik enesega teha laskis, mis iial taheti. See pidi ta nõu korda saata aitama. Enne seda läks ta ometi weel tuppa ja otsis salaja naeste käärid ja triikraua üles. Need pistis ta õlma alla, läks wälja, wõttis hää pika nõõri ligi, tõi kitse laudast wälja rätsepa juurde ja katsus rätsepa kitse selga tõsta. Et Riidekoi kerge oli, nagu enamiste kõik rätsepad, siis läks tal see kergeste korda, ta sidus selle pääle Riidekoi nõõriga kitse selga kinni, Riidekoi selga jälle triikraua ja nõõbi auku käärid ja ajas siis kitse rätsepaga pulma koja ukse ette. Selle pääle kargas ta tuppa ja hüüdis walju hälega: „Türklased tulewad! Türklased tulewad!“ kus juures ta isi wäga ehmatanud n'ägu tegi. Suured ja wäikesed jooksiwad õue waatama; kartus ja uudese himu oli kõigil südames. Õues ei olnud aga muud kedagi näha, kui rätsep kitse seljas. Kõik hakasiwad nüüd suure häälega naerma. „Eks ole ikka rätsepade Türgi sõtta minemisest räägitud,“ ütlesiwad mitmed, „aga ilmaski seda näinud, nüüd on lugu ometi ilmsi!

Selle aja sees, kui pulmalised õues rätsepa kallal naersiwad, oli Hans toas kangeste ametis. Kõik oliwad Türlaste hirmuga toast wälja jooksnud ja üksi Hans tuppa jäänud. „Nüüd on paras aeg,“ mõtles Hans. „On enne-